PROKURATUUR

Kriminaalmenetluse lõpetamise määrus

Koostamise kuupäev:	10.11.2026
Koostaja ametinimetus ja nimi:	ringkonnaprokurör Rainer Amur
Ametiasutuse nimi:	Lääne Ringkonnaprokuratuur
Kriminaalasja number:	26274000265

Lääne Ringkonnaprokuratuur menetleb kriminaalasja nr 26274000265, milles XXX XXX on 03.11.2026 esitatud kahtlustus karistusseadustiku (edaspidi KarS) § 121 lg 2 p 2 järgi kvalifitseeritava kuriteo toimepanemises, mis seisneb selles, et temal 24.08.2026 ajavahemikul kell 21.30–22.00 Saaremaa vallas XXX külas XXX kinnistu eramus tekkis konflikt oma 16-aastase tütre XXX XXX, mille käigus lõi ta XXX XXX kahel korral püksirihmaga läbi pükste vastu vasakut tuharat. Löökide tagajärjel tundis kannatanu valu ja hakkas nutma.

1. Kriminaalasjas kogutud tõendite analüüs:

- Kannatanu XXX XXX poolt 30.10.2026 antud ütlustest nähtub, et 24.08.2026 tekkis tal emaga konflikt seoses toa korrashoiuga, mille järel kutsus ema talle isa XXX XXX järele. Isa nõudis, et kannatanu korrastaks oma toa ja riidekapi. Kui isa hiljem tagasi tuli ja leidis, et üks kapp oli endiselt korrastamata, võttis ta kapist kannatanule kuuluva püksirihma ning lõi sellega kannatanut kahel korral vastu vasakut tuharat. Kannatanu tundis löökidest valu ja hakkas nutma. Kannatanu sõnul nähtavaid vigastusi ei tekkinud, kuna tal olid teksapüksid jalas. Kannatanu rääkis juhtunust hiljem oma tädile ja vanaemale. Kannatanu on ühtlasi kirjeldanud, et isa ei ole teda varem selliselt löönud, et ta oleks haiget saanud, kuid varasemalt on esinenud juustest tutistamist ja tirimist.
- Saaremaa Vallavalitsuse pöördumisest nähtub, et lastekaitsele sai teatavaks XXX XXX võimalik kehaline väärkohtlemine ning lastekaitsespetsialist vestles temaga koolis. Vestluse käigus kirjeldas kannatanu samuti, et isa oli teda püksirihmaga kaks korda tagumiku piirkonda löönud ning ta tundis selle tagajärjel valu.
- Kahtlustatava XXX XXX poolt 03.11.2026 antud ütlustest nähtub, et ta tunnistab kannatanu püksirihmaga löömist. Kahtlustatava sõnul tekkis konflikt seoses XXX XXX toa korrastamisega ning ta võttis riiulilt kannatanule kuuluva püksirihma ja lõi sellega kannatanut vastu vasakpoolset tuhara piirkonda. Kuigi kahtlustatav kirjeldab löökide arvu kannatanust mõnevõrra erinevalt, kinnitab ta kannatanu ütlusi sündmuse tekkepõhjuse, löömiseks kasutatud eseme, löömise viisi ja kehapiirkonna osas. Kahtlustatav on oma käitumist pidanud valeks ning selgitanud, et ei osanud tekkinud olukorras vanemana teisiti toimida.

Hinnates kriminaalasjas kogutud tõendeid kogumis, on kannatanu XXX XXX kirjeldanud juhtunu põhiasjaolusid järjepidevalt samamoodi ehk tema menetlejale antud ütlused langevad olulistes asjaoludes kokku lastekaitsele räägituga. Kannatanu ütlusi kinnitavad ka kahtlustatava XXX XXX enda ütlused, milles ta tunnistab, et lõi tekkinud konflikti käigus oma tütart püksirihmaga vastu tuhara

piirkonda. Kannatanu ja kahtlustatava ütlused langevad kokku konflikti tekkepõhjuse, löömiseks kasutatud eseme, löömise viisi ja kehapiirkonna osas.

Kannatanu ütlustes kirjeldatud varasema juustest tutistamise ja tirimise kohta ei ole käesolevas kriminaalasjas kogutud selliseid andmeid, mille alusel saaks nende juhtumite aega, asjaolusid, intensiivsust ja õiguslikku tähendust piisava kindlusega tuvastada. Seetõttu ei saa nimetatud juhtumeid käsitada tõendatud eraldiseisvate kuriteoepisoodidena ega teha nende põhjal järeldust XXX XXX korduva kuritegeliku käitumise kohta.

Eeltoodust tulenevalt on kriminaalasjas kogutud tõendid omavahel kooskõlas ja kinnitavad, et XXX XXX kasutas XXX XXX suhtes füüsilist vägivalda, lüües teda püksirihmaga vastu tuhara piirkonda, põhjustades sellega kannatanule valu. Seega on kriminaalasjas kogutud piisavalt tõendeid XXX XXX etteheidetava KarS § 121 lg 2 p 2 järgi kvalifitseeritava teo toimepanemise kohta.

2. Kriminaalmenetluse lõpetamise põhistused:

Kriminaalmenetluse seadustiku (edaspidi KrMS) § 202 kohaselt võib prokuratuur kahtlustatava nõusolekul lõpetada kriminaalmenetluse, kui selle esemeks on teise astme kuritegu, mille eest KarS eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse, ning seejuures isiku süü ei ole suur, ta on heastanud või asunud heastama kuriteoga tekitatud kahju, tasunud kriminaalmenetluse kulud või võtnud kohustuse need tasuda ja kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Kriminaalmenetluse lõpetamise korral võib prokuratuur kahtlustatavale tema nõusolekul panna ühe või mitu kohustust määratud tähtajaks. Kohustuseks võib olla menetluskulude tasumine, tekitatud kahju hüvitamine, kindla summa maksmine riigituludesse või sihtotstarbeliseks kasutamiseks üldsuse huvides, üldkasuliku töö sooritamine, ettenähtud ravile allumine, alkoholi või narkootiliste või psühhotroopsete ainete mitte tarvitamine, alkoholi tarvitamise keelu täitmist kontrolliva elektroonilise seadme valvele allumine, sihtotstarbelise sotsiaalprogrammi läbimine või muu asjakohase kohustuse täitmine.

Kahtlustatavale etteheidetav tegu on teise astme kuritegu, mille eest KarS näeb karistusena ette rahalise karistuse või kuni viieaastase vangistuse. KarS ei näe nimetatud kuriteo eest karistusena ette vangistuse alammäära. Seega on kõik seaduses toodud tingimused menetluse lõpetamiseks täidetud. Tutvunud kriminaalasja materjalidega, analüüsinud kuriteo toimepanemise asjaolusid, kahtlustatava tausta, tema käitumisviisi, süü suurust ning kuriteo olulisust ja raskusastet, jõuab prokuratuur järeldusele, et käesolevas kriminaalasjas on kriminaalmenetlus võimalik KrMS § 202 alusel lõpetada järgmistel motiividel.

Kriminaalasja materjalidest nähtub, et kahtlustatavale etteheidetav tegu sai alguse isa ja tütre vahelisest konfliktist seoses toa korrastamisega. Kahtlustatav nõudis tütrelt toa ja riidekapi korrastamist ning kui ta hiljem leidis, et üks kapp oli endiselt korrastamata, kasutas ta lapse mõjutamiseks füüsilist jõudu, lüües teda püksirihmaga vastu tuhara piirkonda. Kannatanu tundis löökide tagajärjel valu ja hakkas nutma. Kahtlustatav valis seega lapse mõjutamiseks ja korrale kutsumiseks lubamatu viisi. Lapse füüsiline karistamine ei ole lubatav kasvatusmeetod ning lapse suhtes füüsilise jõu kasutamist ei õigusta asjaolu, et vanema eesmärk oli mõjutada lapse käitumist. Samas nähtub kriminaalasja materjalidest, et kahtlustatav on oma käitumist tagantjärele hinnanud kriitiliselt. Ta ei eita lapse löömist, on väljendanud arusaamist, et tema käitumine oli vale ning selgitanud, et ei osanud tekkinud olukorras vanemana enam teisiti toimida. Samuti on ta väljendanud, et sellisel viisil ta enam last ei karista. See ei õigusta toimepandud tegu, kuid omab tähendust teo tekkepõhjuste ning uue samalaadse teo ärahoidmiseks vajalike meetmete hindamisel.

Kriminaalkaristuse kõrval on käesoleval juhul võimalik kahtlustatava edasist käitumist mõjutada lapse turvalisusele, vägivallatute kasvatusvõtete kasutamisele ja peresuhete parandamisele suunatud sekkumiste kaudu.

Prokuratuuri hinnangul ei ole kahtlustatavale etteheidetava teo sisu sedavõrd raske, et see muudaks tema süü niivõrd suureks, et tegu vääriks ilmtingimata kriminaalkorras karistamist. Menetluse esemeks on üks ajaliselt piiritletud sündmus ning toimiku andmetel ei tekkinud kannatanule nähtavaid kehavigastusi ja ta ei vajanud teo tagajärjel arstiabi. Teo tagajärjeks oli kannatanule füüsilise valu põhjustamine. Süü suuruse hindamisel arvestab prokuratuur samuti seda, et kahtlustatav on teo toimepanemist tunnistanud ja mõistnud oma käitumise lubamatust. Karistusregistri teatise kohaselt ei ole kahtlustatav karistusregistrisse kantud. Arvestades ühelt poolt seda, et kahtlustatav kasutas alaealise lapse suhtes tahtlikult füüsilist jõudu, kuid teiselt poolt teo konkreetseid asjaolusid ja tagajärgi, nähtavate tervisekahjustuste puudumist, teo tunnistamist, oma käitumise lubamatuse mõistmist ning varasemate karistusregistri kannete puudumist, leiab prokuratuur asjaolusid kogumis hinnates, et kahtlustatava süü ei ole KrMS § 202 kohaldamist välistavalt suur.

Kahtlustatava käitumises puudub prokuratuuri hinnangul avalik menetlushuvi. Avalik menetlushuvi puudub üldjuhul kuritegude puhul, kus isiku süü ei ole suur ning on reeglina olemas juhtudel, kus menetluse jätkamine on vajalik üld- või eripreventiivsetest vajadustest lähtuvalt. Kahtlustatav on varasemalt kriminaal- ja väärteokorras karistamata, samuti ei ole tema suhtes kunagi varem kriminaalmenetlust lõpetatud KrMS § 202 alusel, st kuritegelik käitumine ei ole temale omane ega tema eluviisi osa, mistõttu tema karistamine ei ole vajalik ka eripreventiivsetest vajadustest lähtuvalt. Avaliku menetlushuvi hindamisel tuleb siiski arvestada, et kahtlustatavale etteheidetav tegu on toime pandud tema alaealise tütre suhtes. Lapse suhtes vanema poolt toime pandud vägivallategu puudutab lapse turvalisust, mistõttu ei saa avaliku menetlushuvi puudumist põhjendada üksnes teo tagajärgede vähese raskusega.

Lähisuhtevägivalla riskide hindamise ja maandamise dokumentide kohaselt on juhtumi riskitase hinnatud keskmiseks. Samas ei ela isa ja tütar igapäevaselt koos, kannatanu ei ole väljendanud kartust vägivalla kordumise ees ning tal on olemas tugivõrgustik. Kannatanu on saanud toetust ja abi nii lastekaitselt kui ohvriabilt st kannatanu õigused on ka kriminaalmenetluse lõpetamisel kaitstud. Kahtlustatav on väljendanud arusaamist, et tema käitumine oli vale ja et sellisel viisil ta enam last ei karista. Keskmine riskitase ei võimalda käsitada edasise vägivalla riski olematuna, kuid kriminaalasja materjalidest ei nähtu asjaolusid, mille tõttu oleks uue kuriteo ärahoidmiseks vältimatult vajalik kahtlustatava kriminaalkorras karistamine. Prokuratuuri hinnangul on tema edasist käitumist võimalik mõjutada KrMS § 202 alusel pandavate kohustuste ning lastekaitsega kokku lepitud konkreetse sekkumise kaudu. Sellise sekkumise eesmärk on vähendada uue vägivallateo toimepanemise riski, toetada vägivallatute kasvatusvõtete kasutamist ning tagada lapse turvalisus. Seega on kahtlustatavale pandavate kohustuste eesmärk mõjutada kahtlustatavat nägema enda vanema rolli teistmoodi ning õppida oma tütrega uut moodi suhtlemist.

Samuti ei tingi käesoleva teo asjaolud kahtlustatava kriminaalkorras karistamist üldpreventiivsetest vajadustest lähtuvalt. Prokuratuur arvestab seejuures teo konkreetseid asjaolusid ja tagajärgi, kahtlustatava suhtumist toimepandusse ning võimalust reageerida teole KrMS § 202 alusel pandavate sisuliste kohustustega. Kõiki nimetatud asjaolusid kogumis hinnates leiab prokuratuur, et kahtlustatava kriminaalkorras karistamine ei ole vajalik ei eri- ega üldpreventiivsetest eesmärkidest lähtuvalt ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Seega on käesolevas kriminaalasjas täidetud KrMS § 202 kohaldamise eeldused, kuivõrd menetluse esemeks on teise astme

kuritegu, kahtlustatava süü ei ole suur ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi.

Juhindudes KrMS §-dest 202 ja 206, ringkonnaprokurör määras:

1. Lõpetada kriminaalasjas nr 26274000265 menetlus.
2. Määratud kohustuse liik:
   2.1 Mitte toime panema teise inimese tervise kahjustamist ja valu tekitavat kehalist väärkohtlemist. **Kohustuse täitmise tähtaeg on 10.11.2027.**
   2.2 Registreerima 10 (kümme) tööpäeva jooksul Saaremaa Toetava Hariduse Keskuse poolt pakutavale pereteraapia teenusele, osalema kokkulepitud tähtaegadel kohtumistel ja täitma terapeudi poolt antud ülesandeid. Registreerimata jätmine, omaalgatuslik teraapia katkestamine ja terapeudi poolt antud ülesannete mitte täitmine toob kaasa käesoleva kriminaalasja menetluse uuendamise. **Kohustuse täitmise tähtaeg on 10.05.2027**.
   2.3 Tegema igakülgset koostööd Saaremaa vallavalitsuse lastekaitsespetsialistiga, osaledes vajadusel lastekaitsespetsialisti poolt kokku kutsutud kohtumistel/nõustamistel ning lastekaitsespetsialisti poolt suunatavatel ja soovitatud teenustel. **Kohustuse täitmise tähtajaks määrata 10.05.2027**.
3. Määratud kohustuse täitmise tähtaeg: vt punkt 2. **Kui isik ei täida määratud tähtaja jooksul talle pandud kohustust, võib prokuratuur kriminaalmenetluse määrusega uuendada**.
4. KrMS 4. peatükis loetletud tõkendite ja muude kriminaalmenetluse tagamise vahendite tühistamine: ei ole.
5. Asitõendid või äravõetud või konfiskeerimisele kuuluvad objektid: ei ole.
6. KrMS § 206 lõike 2^1 alusel teavitada kriminaalmenetluse lõpetamisest Eesti Kohtuekspertiisi Instituuti ja kustutada ABIS-st ja RSBR-st järgmised andmed: ei ole vaja teatada ega kustutada.
7. Kriminaalmenetluse kulud: ei ole.
8. Vastavalt KrMS § 206 lõikele 2 tuleb kriminaalmenetluse lõpetamise määruse koopia viivitamata saata: kahtlustatav XXX XXX ning kannatanu XXX XXXle.
9. Kannatanul on õigus vastavalt KrMS § 206 lg-le 3 tutvuda kriminaaltoimikuga kriminaalmenetluse lõpetamise määruse koopia saamisest alates kümne päeva jooksul Lääne Ringkonnaprokuratuuris. Kui füüsilisest isikust kannatanu ei valda eesti keelt, võib ta kümne päeva jooksul taotleda kriminaalmenetluse lõpetamise määruse sisust arusaamiseks selle teksti tõlkimist emakeelde või keelde, mida ta valdab.
10. Kahtlustataval on õigus vastavalt KrMS § 34^1 lg-le 5 tutvuda lõpetatud kriminaalasja kriminaaltoimiku materjalidega pärast seda, kui kannatanu ei ole menetluse lõpetamist tähtajaks vaidlustanud, välja arvatud juhul, kui KrMS-s on kriminaaltoimiku materjalidega tutvumiseks sätestatud varasem aeg.
11. Kriminaalmenetluse lõpetamise määrus saata Saaremaa Vallavalitsusele ja Saaremaa Toetava Hariduse Keskusele.

Edasikaebamise kord

Vastavalt KrMS § 207 lg-tele 2 ja 3 võib kannatanu esitada kaebuse Riigiprokuratuurile (Wismari 7, Tallinn 15188) põhistatud kriminaalmenetluse lõpetamise määruse koopia saamisest arvates kümne päeva jooksul, kuid mitte hiljem kui üks kuu pärast nimetatud määruse koopia saatmist kannatanu aadressile või elektronposti aadressile, mille kannatanu on menetlejale avaldanud.

Rainer Amur
ringkonnaprokurör

Olen menetluse lõpetamise ja
punktis 2 nimetatud kohustustega nõus: _____
(nimi ja allkiri)

Olen kriminaalmenetluse lõpetamise määruse kätte saanud: _____
(kuupäev ja allkiri)